

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 38

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμαὶ 13 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμαὶ 20.
Ἀγγέλαι καὶ εἰδηποιήσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΓΚΑΒΕΡΑΣ

ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ 3ου συντάγματος.

Φόρον εὐσεβῆ τελούντες πρὸς τοὺς γενναίως ἀγωνισθέντας ἄνδρας τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἐδημοσιεύσαμεν πάσας σχεδὸν τὰς εἰκόνας τῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἀξιωματικῶν, συμπληροῦμεν δὲ τὴν σειρὰν δημοσιεύοντες σήμερον καὶ τὴν τοῦ γενναίου ἀνθυπολοχαγοῦ Γκαβέρα, τραυματισθέντος καιρῶς ἐν Γκριτζόβαλη καὶ ἀποβιβάσαντος μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς πληγῆς του, οὗ ἡ φωτογραφία τελευταία περιήλθεν εἰς χεῖράς μας. Ὑπολείπεται μόνον ἡ εἰκὼν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Δημητρακοπούλου, ἣν με ὄλας μας τὰς ἐρεῦνας καὶ προσπάθειάς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἕως τῶρα. Ἐὰν δυνηθῶμεν βραδύτερον νὰ εὑρωμεν καὶ αὐτήν, θὰ τὴν δημοσιεύσωμεν διὰ νὰ εἶνε πλήρες ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ πρόχειρον. Πάνθεον ὅπερ ἐκρίναμεν καθήκον μας ν' ἀνεγείρωμεν εἰς τὰς σελίδας τοῦ ἡμετέρου φύλλου πρὸς τιμὴν τῶν ἐνδόξως ἀγωνισθέντων.

Λόγου δὲ γινομένου περὶ φωτογραφιῶν, ἐπάναγκες κρίνομεν νὰ δηλώσωμεν ἐν παρόδῳ ὅτι αἱ πλεῖστα τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου ἀνευρεθεισῶν φωτογραφιῶν ἦσαν παλαιόταται μικραὶ καὶ τετριμμένα, δυσκολώτατα δὲ ἠδύνατο νὰ ἐξχρηθῆ ἐξ αὐτῶν εἰκὼν διατηροῦσα ἀνελλιπῆ τὴν ὁμοιότητα μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μάλιστα ἕνεκα τῆς ἡλικίας κατόπιν ἀλλοιώσιν τῶν χαρακτηριστικῶν. Ἡ τοῦ Λῶρη π. χ. γενομένη ὅλως ἀτέχνως εἰς δευτερεύον τι φωτογραφεῖον καὶ μικροτάτου μεγέθους οὔσα, παρὶστα αὐτὸν μετ' ἄλλων ἐπτὰ φέροντα ἀκόμη τὴν στολὴν τοῦ ἐπαναστάτου ἦν ἔφερε πολεμῶν ἐν Θεσσαλίᾳ τὸ 1878. Ἡ τοῦ Γαληγάλη εἰκὼν ἐγένετο ἐν Τυρνάβῳ, παρὶστα δὲ αὐτὸν λοχίαν ἔτι ὄντα μετ' ἄλλων ὑπαξιωματικῶν ἐν ὁμίῳ. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ ἐκτέλεσις, ὥστε ὁ φωτογράφος, ἢ ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ ἐθεώρησε καλὸν νὰ γράψῃ ὅπισθεν τῆς φωτογραφίας ὅτι ἐγένετο ἐν ἡμέρᾳ συννεφώδει! Τὴν δὲ τοῦ ἰατροῦ Παπαθρασιεῖου μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρὸς καὶ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτοῦ ὅτι ὁπωσδήποτε τῷ ὁμοιάζει ἐπέισθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν.

Εὐτυχῶς ἡ σήμερον δημοσιευομένη εἰκὼν τοῦ Γκαβέρα εἶνε κατὰ τὴν μαρτυρίαν πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν πανομοιότατη. Ὁ ἀτυχὴς Γκαβέρας ἀνθυπολοχαγὸς ὢν τοῦ 1ου λόχου τοῦ 1ου τάγματος τοῦ 3ου συντάγματος κατήγετο ἐκ Λαρίδος, διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτοῦ ἀνδρείαν. Ὑπηρετῶν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ στρατῷ ὡς ὑπαξιωματικός, εἶχε διακριθῆ ἰδίως εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἰδιοχείρως ζωγράφισας τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1881 ἐν Ἀμπλιανῇ τῆς Εὐρυτανίας τὸν ληστήν Σ. Πάπουτσαν καὶ πληγῶσας τὸν σύντροφόν του Σαλτόν, προαχθεὶς μετ' ὀλίγον διὰ τὸ κατόρθωμά του ἀπὸ λοχίου εἰς ἀνθυπασπιστήν. Μαχόμενος γενναίως ἐν τῇ θέσει Προφήτη Ἠλίᾳ ἐπληρώθη τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς 11 Μαΐου ὑπὸ θραύματός ὀδίδος καὶ μετενεχθεὶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον Τυρνάβου ἀπέβισε μετ' ὀλίγον.

Κατέλιπε γηραιὸν πατέρα καὶ σύζυγον ἄτεκνον πρὸς ἣν πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος, διὰ τοῦ ταγματάρχου κ. Δράκου, ἔσπευσαν νὰ πέμψωσι συλλυπητήριον τηλεγράφημα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ γενναίου αὐτῶν συναδέλφου.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ο Προορισμός τῆς 7. Ἀπριλίου. — Νέα φάσις τοῦ κ. Λεβίδου. — Τὰ ἀγγούρια καὶ ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις. — Διάκρισις. — Ἑλληνογαλλικὴ συμμαχία ἐν Κωπαίδι. — Χεῖρες τεινόμεναι. — Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν δημάρχων. — Πόλεμος καὶ κτηνοτροφία. — Τὰ χρώματα τῶν βιβλίων καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν Φαλήρῳ. — Προβιβασμοὶ ἀπίθανοι.

Ἦτο θεόθεν εἰμαρμένον καὶ ἐπίσημον νὰ πράξῃ αὐτὴ ἡ βουλή, αὐτὸς ὁ πολυύμητος τόκος τῆς 7 Ἀπριλίου. Ἦλθε θριαμβευτικῶς ἐπευφημούμενη νὰ ἐλαφρώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὴν οικονομικὴν δυσφορίαν καὶ δὲν τὸ ἐπραξεν ἤλθε καὶ ἐπέβαλεν ἀφορήτους ὑποχρεώσεις εἰς τὸν λαὸν ὅπως κηρυχθῆ ὁ μετὰ τῶσαν παλμῶν ἀναμενόμενος ἐθνικὸς ἀγὼν καὶ ὁ ἀγὼν δὲν ἐκηρύχθη ἤλθε μετὰ τὴν χρεωκοπίαν τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων μας νὰ ἐμπνεύσῃ μὲ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῆς θάλας εἰς τὸ ἀπογοητευμένον ἔθνος καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐμβάλῃ αὐτὸ εἰς ἀναρχίαν. Τέλος μεταμεληθεῖσα, κατατμηθεῖσα, δελεασθεῖσα, αἰωάζασα, σεληνιασθεῖσα, ἀφοῦ τὸ ἀλλόκοτον ἔφθασε καὶ μέχρι τοῦ νὰ στρωθῆ παρ' ὀλίγον ἐπιτραπέζιος ὀθόνη ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος πρὸς εὐωχίαν ἐνὸς τῶν ρητόρων, ἐψήφισε τὰς πρώτας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Ἰουνίου δι' ἀπροσδοκίτου πλειονοψηφίας τὸ σπουδαιότατον τῶν μεταρρυθμιστικῶν ἔργων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, τοῦτέστι τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τὴν εὐρυσίαν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειᾶς καὶ τὰ περὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχέδια. Οἱ ὑπάριοι ἀνηγγέλον χαρμωδῶς εἰς τὰ ὕψη τὸ ἐπίσημον γεγονός, οἱ δὲ κοιμώμενοι ἀγαθοὶ ἄστοι ἐξῆπνησαν ἐκ τοῦ κρότου ἔντρομοι νομισκάντες ὅτι ὁ κ. Λεβίδης ὡς ἄλλος Henriot ἐπολιόρκει τὸ βουλευτήριον, ἠγούμενος ἐπαξίως τῶν νέων ξεδερκωτῶν (Sans-culotte). Μαθόντες ὅμως τὰ γενόμενα ἔκλινον ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸν καὶ ἀπεκοιμήθησαν ἡσυχότεροι ἴσως ἀφ' ὅ,τι εἶχον κατακλιθῆ.

Εἶθε τὸ δραστηκὸν αὐτὸ φάρμακον νὰ τελεσφορήσῃ, ὡς εἶνε τῶν πολλῶν ἡ πεποιθήσις. Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη παρέσχε δεῖγμα ἐκτάκτου αὐταπαρηγήσεως, διότι διὰ πολλοὺς ὑπερψηφισάντας ἡ ἐπικυρωτικὴ αὐτῶν ψήφος ἰσοδυναμεῖ μὲ πολιτικὴν αὐτοκτονίαν καὶ πολλοὶ περιφέρονται ὡς φάσματα εἰς τοὺς διαδρόμους μελαγχολικῶς ἀπὸ τοῦδε προσβλέποντες τοὺς γνωρίμους τοίχους, οὓς θάσσαν ἢ βράδιον διὰ παντός θ' ἀποχαίρειτίσων. Εἰς παρομοίαν αὐτοθυσίαν προέβη μόνῃ ἡ πρώτη Συντακτικὴ λεγομένη συνέλευσις τοῦ 1789 — ἡ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ εἶνε ἐπίκαιρος διότι αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ τὰ ἀγγούρια εἶνε τὰ δύο πράγματα ὧν γίνεται ἡ μεγαλειτέρα κατάχρησις — ψηφίσασα ὅπως μηδεὶς τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἀντιπροσώπων ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλεγῆ εἰς τὴν ἐπομένην Νομοθετικὴν Συνέλευσιν. Καὶ τοῦτο εἶνε τὸ μόνον κοινὸν τὸ ὑπάρχον μετὰ τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης καὶ τῆς ἡμετέρας βουλῆς, ἧτις περιέχει τὸσους ρήτορας ἀναφανδὸν ἐκφράζοντας ἀπεριόριστον ἀπέχθειαν κατὰ παντός. . . Συντακτικοῦ.

Ἄξιός ὁ μισθὸς τῆς παρούσης βουλῆς, ἄξιός ὁ μισθὸς — τὸν ὁποῖον, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἔλαβε τρεῖς ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἄν εἴπωμεν καίενά λόγον πικρὸν περὶ αὐτῆς, τὸν ἀποσύρομεν εὐχαρίστως, μολονότι αἱ περὶ αὐτῆς ἐκφράσεις μας ἀναφέρονται πάντοτε εἰς αὐτὴν ὡς σῶμα καὶ ὄχι εἰς τὰ άτομα. Senatores probi viri, senatus mala bestia.

Οἱ μετὰ τὴν Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος φιλικὸι δεσμοὶ συνεσφίχθησαν ἔτι μάλλον ἕνεκα τῆς Κωπαίδος, τοσοῦτος δὲ

ἦτο ὁ μετὰ τὸν δαψιλῆ πότον ἐνθουσιασμός, ὥστε παρ' ὀλίγον ἐκεῖ εἰς τὰ ὕδατα τῆς περιώνυμου λίμνης νὰ βαπτισθῆ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία μετὰ τῶν δύο Κρατῶν. Τὰ ὕδατα ἐνθουσιασθέντα ἐξεχύθησαν καὶ αὐτὰ παφλαζόντα καὶ κατέκλυσαν τὰς ἐφημερίδας ἐν εἶδει μακρῶν τηλεγραφημάτων. Εἶπε καὶ ὁ κ. δήμαρχος Ἀκραιφνίου — καὶ τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀξιοτίμου δημάρχου — ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς τεινοῦσι τὰς χεῖρας. Τὰς τεινοῦσι βεβαίως πρὸς τὸν κ. Σκουλοῦδην ἰκετευτικῶς ζητοῦσαι. . . νὰ λάθωσιν ὀπίσω τὰ χρήματα τῶν μετόχων τῶν

Ἄλλως τε οἱ δήμαρχοι ὑπόκεινται φκίνεται ἰδιαζόντως εἰς παραδόξους ὁρμὰς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀπόδειξις ὁ τῆς νήσου Κέας δήμαρχος, ὁ ἐκφράσας πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ διεθνούς στόλου δυῦκα τοῦ Ἐδμιθούργου τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὸν τρόπον μεθ' οὗ διεξήχθη ὁ ἀποκλεισμός. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ὕστατον μνημόσυον τοῦ ἀποκλεισμοῦ παραλλάσσον, βλέπετε, κἀπως ὡς ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν ἀπὸ τὸ ἐπιτύμβιον, ὅπερ ἐποίησεν εἰς τοὺς πεσόντας ἐν Θερμοπύλαις πρὸ εἰκοσιτριῶν αἰῶνων ὁ συμπατριώτης τοῦ δημάρχου ποιητῆς Σιμωνιδῆς.

Δὲν ἠρχίσασμεν μόνον ν' ἀπολαύωμεν τ' ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ τοῦ πολέμου. Ἴδου ὅτι τὰ πολυάριθμα κτήνη τ' ἀγορασθέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου παραδίδονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ καταβολῆ μικροῦ ποσοῦ εἰς τοὺς ἰδιώτας δι' εἰρηνικὰ ἔργα καὶ ἰδου τὸ μοναδικὸν καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ πρῶτον παρατηρούμενον φαινόμενον ὅτι ὁ πόλεμος πράγει τὴν κτηνοτροφίαν!

Καὶ βιβλοὶ ἀνοιγῆσονται! . . Ἡνοίχθη ἡδὴ ἡ Κιτρῖνη Βίβλος τῆς Γαλλίας — κάποιος ἠρώτα ἂν τὴν ἔγραψεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος — ἡ περιέχουσα ὅλην τὴν πεφημισμένην γωνητικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἠνοίχθη ἡ ἀγγλικὴ Κυανὴ Βίβλος καὶ τέλος ἠνοίχθη καὶ ἡ ἡμετέρα, ἡ λεγομένη Λευκὴ. Γνωστὸν εἶνε ὅτι ἕκαστον Κράτος δημοσιεύει ἕκαστοτε τὰ ἐντὸς περιόδου τινὸς διαμειβόμενα διπλωματικὰ ἔγγραφα εἰς βιβλὸν ἧτις ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ ἐξωφύλλου λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν τῆς. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι τὴν Κυανὴν, οἱ Γάλλοι τὴν Κιτρῖνην, οἱ Ἴταλοὶ τὴν Πρασίνην καὶ ἡμεῖς τὴν Λευκὴν. Ἄλλ' ἔρωτῶμεν: βιβλὸς περιέχουσα τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς ἔτος εἶνε δυνατὸν ποτε νὰ εἶνε λευκὴ; Δὲν τὸ ἐσκέφθη φκίνεται αὐτὸ ὁ κ. Δραγούμης.

Ἄλλ' ἄς τραπῶμεν εἰς θέματα ἰλαρώτερα παραιτοῦντες τὴν πολιτικὴν καὶ ἄς ἀναμεινῶμεν φαιδροὶ τὰς ἐν Φαλήρῳ προετοιμαζομένας πανηγύρεις φιλανθρωπικὰς καὶ μὴ. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ προαγγελόμενοι ἐν τῇ τερπνῇ παραλίᾳ ἀγῶνες, οὓς διενεργεῖ ὁ Σύλλογος τῶν Ἑρετῶν ἀρκεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ τὰ θέματα ταῦτα ἢ Ἱερὰ Σύνοδος, διότι εἶνε φόβος μήπως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου τὰ ἐκλάβῃ καὶ τὰ χαρακτηρίσῃ ὡς. . . αἰρετικά.

Ἄντιγράφω, διὰ νὰ τελειώσωμεν, μίαν εἰδήσιν ἐκ τῶν ἐφημερίδων. «Ὁ κ. δεῖναι τῶς γραφεὺς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ. . . προήχθη εἰς καλλιγράφον ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργεῖῳ». Θεέ μου! ἀλλὰ τούτου δεδομένου, ἡ κλιμαξ τῶν προβιβασμῶν καθίσταται ἀτελεύτητος. Ἀπὸ καλλιγράφου δύναται κάλλιστα νὰ προβιβασθῆ εἰς ὀρθογράφον, ἔπειτα εἰς λογογράφον κατόπιν εἰς φωτογράφον καὶ τελευταῖον εἰς πολυγράφον!

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

1. Γυναικες ἀγγελόμορφαι, ἀστέρια καὶ λουλουδία, γιὰ οὓς μονάχα βραίνοντε ἔλα μου τὰ τραγούδια.

2. Ὅσας ἡ λύπη ἔρχεται καὶ ἔς τὴ καρδιὰ καθίλη, ἔς τὰς περασμένας μας χαραῖς ὁ τοῦς μας φτερουγίζει.

3. Ὅπως διαλυτεῖται ἡ καταχνιά ἔς τοῦ ἡλιου τὴν ἀχτίδα, ἔτσι κ' ἡ λύπη σβέννεται ὅσας προβάλλ' ἡ ἐλπίδα.

4. Εἶν' ἡ καρδιά μου ἔμορφη καὶ ὅσας σ' ἀγαπήσῃ, ἀπ' τὴ δική της ἔμορφοιὰ σὲ σένα θὰ χαρίσῃ.

5. Σὰν βλέπῃς τὰστρα νὰ κελοῦν, ἀγάπη μου, στοχάσου πῶς θὲ νὰ πέσουτε ἔς τὴ γῆ νὰ κλέψουν τὴ ματιά σου.

6. Ὁ Ἐρωτας παρτερότηκε ἔς τὰ σιῆθη μου τὴ Ζήλεια κ' ἐγέννησαν χίλια παιδιὰ, τὰ βάσανα τὰ χίλια.

7. Μὴ μὲ λυπᾶσαι κ' ἂν ποῦν κ' ἂν βαρειαναστενάξω, μιὰ τέτοια λύπη μὲ χαραῖς χιλιάδες δὲν ἀλλάζω.

8. Ὅσα φιλιὰ σοῦ χάρισα ἔς τὰ χεῖλη καὶ στὰ χέρια ἀνέθηκα ἔς τὸν οὐρανὸ κ' ἐγέννησαν ἀστέρια.

9. Ὅσ' εἶν' ἡ ἄμμο τοῦ γυαλοῦ καὶ τῶν μαλλιδῶν σου ἡ τρίχες τόσαις φοραῖς, ἀγάπη μου, ἔς τὴν ἀγκαλιά σου μ' εἶχες.

10. Τῆς ροδοδάφνης ὁ ἀνθὸς πάντα πικρίζει ἄλγο, ἔσο' εἶνε καὶ τὰ χεῖλη σου ὅσας μοῦ λέρ' νὰ σφύγω.

11. Ἐχω φωτιά μέσα ἔς τὴν καρδιὰ κ' ἀνάθει ὀλοῦρα δὲ εἶσαι μέσα ἔς τὴν καρδιὰ κ' εἶσαι ψυχρὴ σὲ μένα.

12. Πάντα σὲ κάθε ἀπελιπισιὰ κρυφὴ ἐλπίδα μένει, σὰν βελουδένια κικλαμιὰ ἔς τὸ βράχο ριζωμένη Ἰωάννης Πολέμης

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἵπερ τῶν πενομένων οικογενειῶν τῶν παρὰ τὰ σύνορα φρονεθέντων ἢ καιρίως πληρωθέντων στρατιωτῶν κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς ὁ σύλλογος Παρνασὸς θέλει διοργανώσῃ εορτὴν γεννησομένην πιθανῶς τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ἐν Φαλήρῳ.

Ἡ εορτὴ αὕτη ἔσται ποικιλωτάτη καὶ ἀνταξία τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει. Συνκυλία ἐρασιτέχνων κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὑπαίθριοι μουσικαί, ἔσπερις ἐν τῷ θεάτρῳ, φωτογῶγησις τῆς ἀκτῆς, νυκτερινὴ λεμβυδρομία μουσικῶν καὶ μέγα Λαχεῖον (tombola) θέλουσιν ἀποτελέσῃ τὸ πρόγραμμα.

Πάντες ὀφείλομεν νὰ συνεργήσωμεν εἰς πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τῆς εορτῆς ταύτης, αἱ δὲ ἀβραὶ ἡμῶν δέσποιναι καὶ δεσποινίδες δὲν θὰ ὀκνήσωσι βεβαίως ν' ἀποστείλωσιν ὑπὲρ τοῦ λαχείου τὰ προϊόντα τῆς ἰδίας αὐτῶν φιλοπονίας. Ἐστω τοῦτο ἀπλὴ προειδοποίησις· προσεχῶς θὰ παρασχωμεν πλείονας πληροφορίας περὶ τῆς λαμπρᾶς εορτῆς, ἧτις πιστεύομεν ὅτι καὶ ἐκ τοῦ χαρακτήρος τῆς καὶ ἐκ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ θὰ ὀργανωθῆ, ἔκτακτον θὰ καταλάβῃ θέσιν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν φαληρικῶν διασκεδάσεων.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

(Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων φιλοσοφικῶν, φιλολογικῶν καὶ μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων). (Συνέχεια καὶ τέλος) Τ.

ΤΙΜΗ. Λέξις ὀρίζουσα τὴν ἀξίαν ἐκάστου εἶδους· ἀπαραιτήτος διὰ πάντα τὰ ἐδώδιμα καὶ τὰ ἐμπορευόμενα, ὄχι ὅμως καὶ διὰ τοὺς ἐμπορευομένους αὐτά.

ΤΑΥΡΟΣ. Ὅρος τῆς Ἀρμενίας μὲ τὸ ὑποῖον ἀρέσκονται νὰ μονομαχοῦν οἱ Ἴσπανοί.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ. Ἀνθρώπος ἔχων πολλὰ χρήματα· ἐξ αὐτῶν ἔχει ἕκαστος τέσσαρας ἢ ὀκτὼ εἰς τὰς σιαγόννας του διὰ νὰ μασσῇ. Ὁ ρινόκερος ἔχει εἰκοσιτέσσαρας τοιούτους εἰς τὸ στόμα του. . . καὶ μὲλα ταῦτα τρώγει.

ΤΟΝΟΣ. Ἰχθύς τιθέμενος ἐπὶ μιᾶς συλλαβῆς ἐκάστης λέξεως.

Υ. ΥΑΗ. Τὸ ἐναντίον τοῦ πνεύματος· εὐρίσκειται εἰς τὰ τραύματα καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΥΣ. Ζῶν ἀπαραίτητον πρὸς κατασκευὴν χοιρομηρίων, γρίφων καὶ αἰνιγμάτων.

Φ. ΦΑΝΟΣ. Κατασκευάζεται ἐκ ψευδαργύρου καὶ ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ἐν Σύρῳ.

ΦΟΙΝΙΞ. Πτηνὸν μυθολογικόν, ἀσφαλίζον τὰς οἰκίας καὶ παράγον γλυκυτάτους χουρμάδες.

ΦΑΒΟΡΙΤΑ. Τὸ γνωστὸν μελόδραμα, ὅπερ φέρει ἐκκτέρωθεν τῶν παρειῶν ὁ κ. Δηλιγιάννης.

ΦΑΡΟΣ. Τὸ εὐεργετικὸν φῶς ὅπερ ὀδηγεῖ τοὺς πλέοντας. Γίνεται καὶ σοῦπα αὐγολέμου.

Χ. ΧΟΡΟΣ. Τὸ βάλερ, ἡ πόλκα, ἡ μαζούρα καὶ τὰ παρόμοια ἄτινα ἔψαλλεν ὁρμὰς ἠθοποιῶν εἰς τὰς ἀρχαίας τραγωδίας.

ΧΑΒΑΣ. Ἦχος τουρκικῆς μουσικῆς μεταδιδων εἰδήσεις τηλεγραφικῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Ψ. ΨΑΡΑ. Τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ γένεια πολλῶν καθηγητῶν, ἐφ' ὧν κατὰ τὸν Σολωμὸν περπατεῖ ἡ Δόξα μονάχη.

ΨΥΧΗ. Ἡ χρυσαλλίς ἣν φέρει ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐντὸς τοῦ σώματος, ὡς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ θεολόγοι.

Ω. ΩΡΑ. Ἐφημερίς διερμηνεύουσα τὰ φρονήματα τῆς κυβερνήσεως· εἰκοσιτέσσαρες τοιαῦται ἀποτελοῦσι τὸ ἡμερονύκτιον καὶ τέσσαρες μόνον τὸ ἔτος.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ. Στρογγύλος μηχανισμὸς δεικνύων τὸν χρόνον, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποῖου οἱ ἱερεῖς ἀναγιγνώσκουσι τὸν ἔσπερινόν καὶ τὰς ἀκολουθίας των.

Μαζέττα

Σ. Διευθ. Ἀστ. Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα! Ἐδώσαμεν κατὰ τμήματα καὶ κατὰ μακρὰ διαλείμματα τὸ λεξικὸν τοῦτο, διότι ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς του καὶ προπάντων τῆς ἐν αὐτῷ περιεχομένης μετεωρολογικῆς ὕλης, ἂν ἐδίδετο διὰ μιᾶς καὶ ἀκέραιον, θὰ παρήγαγε φονικὸν ἀποτέλεσμα εἰς τοὺς ἀναγνώστας. Μὲ τὰς ὑγείαις σας, φίλτατε Μαζέττα, καὶ. . . περιμένομεν!

ΝΑΣΤΟΥΛΗΣ ΔΑΓΚΛΗΣ

Ἄθωρῶς ἐξέλιπε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα γενναῖος στρατιώτης, ὁ ὑποστράτηγος τῆς ἐνεργοῦ φάλαγγος καὶ ἀγωνιστῆς Ναστούλης Δαγκλῆς ἐκ Σουλίου.

Ὁ πατὴρ τοῦ Δαγκλῆ Γκόγκας Δαγκλῆς, ἦν ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Σουλίου ὀπλαρχηγῶν. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Σουλίου κατὰ τὸ 1803 ἐσώθη μετὰ τῆς οἰκογενείας του, καταφυγὼν εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἔνθα κατετάχθη εἰς τὸν ρωσικὸν στρατὸν ὡς ἐκατόνταρχος. Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα δὲ ταύτην μαχόμενος ἐν Τενέδω κατὰ τὸ 1808 ἐτραυματίσθη καιρῶς καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἀπεβίωσεν ἐκ τῶν πληγῶν του. Ὁ υἱὸς τοῦ σουλιώτου ὀπλαρχηγοῦ, συνεχίζων τὰς παραδόσεις τοῦ οἴκου του, κατετάχθη ἅμα ἐνηλικιωθεὶς ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὴν ἐν Κερκύρα ξενικὴν λεγεῶνα, καρδοκῶν εὐκαιρίαν, ὅπως δυνηθῆ νὰ διαθέσῃ τὸ ζῆλός του ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς ἡρωϊκῆς αὐτοῦ πατρίδος.

Ἡ εὐκαιρία δὲν ἐβράδυνε νὰ παρουσιασθῆ. Ὁ διαβόητος τύραννος τῶν Ἰωαννίνων Ἀλῆ πασᾶς ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῶν σουλιωτῶν, ὅπως χειραφετηθῆ τῆς τουρκικῆς δεσποτείας, ὑπισχνόμενος ἀντὶ τούτου τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Σουλίου. Ὁ Δαγκλῆς ἔσπευσε μετ' ἄλλων νέων σουλιωτῶν ἐκ Κερκύρας, ἵνα συνδράμωσι τὸν Ἀλῆ πασᾶν. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ ἐπῆλθε διάστασις μεταξύ τοῦ τυράννου καὶ τῶν Σουλιωτῶν καὶ διαταγῇ αὐτοῦ συνελήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς Ἰωάννινα ὡς ὄμηροι πέντε νέοι ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν τοῦ Σουλίου, μεταξύ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ὁ Ναστούλης Δαγκλῆς. Μετὰ τὴν κατατρόπωσιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλῆ πασᾶ κατὰ τὸ 1822 συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Χουραϊτ πασᾶ καὶ ἤχθη δέσμιος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅθεν μετὰ πολὺμηνον αἰχμαλωσίαν ἠδυνήθη νὰ σωθῆ εἰς Κεφαλληνίαν.

Κατὰ τὸ 1823 μετέβη ὡς ὀπλαρχηγὸς εἰς Μεσολόγιον, ὅπου ἐγνώρισε τὸν λόρδον Βύρωνα καὶ ὑπηρετήσε μάλιστα ὑπὸ τὰς διαταγὰς του μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1824 μετέσχεν ὑπὸ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Γούτην καὶ Φώτην εἰς τὰς περὶ τὸ Καρπενήσιον μάχας καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἀμφίσσης, καθ' ἣν ἠττήθησαν οἱ Τούρκοι.

Τῷ 1825 μετέσχεν ὡς πληρεξούσιος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικῆς συνελεύσεως. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ δὲν εἶχε θέλησιν διὰ τὸν ἐμπειροπόλεμον Σουλιωτῆν, καὶ ταχέως ἐπανῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν. Παρευρέθη δὲ εἰς τὰς μάχας τῆς Δοβραίνης, τῆς Ἀραχώβης καὶ τοῦ Διστόμου. Κατὰ τῷ 1827 προσελήφθη ὡς πρῶτος ὑπασπιστῆς τοῦ στρατηγοῦ Τζούρτζι, ὑπ' αὐτὸν δὲ ἔλαβε μέρος εἰς πάσας τὰς κατὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα ἐκστρατείας, τὴν μάχην τοῦ Ἀνατολικοῦ, τὴν πολιορκίαν τῆς Βονίτσας, τὴν μάχην τοῦ Μακρινόρους κτλ.

Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς πρώτης βασιλείας, εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου ἐν τῇ ἐνεργῷ φάλαγγι καὶ τὸ ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Κατόπιν βαθμηδὸν προήχθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου καὶ ἐτιμήθη καὶ διὰ τοῦ παροσήμου τῶν Ταξιαρχῶν.

Ὁ Δαγκλῆς, γεννηθεὶς ἅμα ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἦτο ἤδη προσηβηκῶς τὴν ἡλικίαν. Διετῆρει ὅμως τι ἐξαιρετικῶς ἀρρενωπὸν καὶ ἐπιβλητικὸν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ αὐτοῦ, ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν ἀνωθεν δημοσιευομένην εἰκόνα τοῦ γηραιοῦ στρατιώτου.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Μουσικὴ ἔμπρός! . . δηλαδή ἔμπρός κ. Λαμπίρη, πάντοτε ἔμπρός!

Ἴδου δύο χριτωμέναι συνθέσεις τοῦ φιλοπόνου καλλιτέχνου ἐκτετυπωμέναι κομψότατα ἐν Εὐρώπῃ, με θελκτικὸν κεχρωματισμένον ἐξώφυλλον. Ἡ μίξ εἶνε ἐξ ἐκείνων ἃς προαναγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐπιγράφεται δὲ *Εἰς τὰ σύνορα* ἐμβατήριον διὰ κλειδοκύμβαλον καὶ ἀφιερῶται εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας εἰς τὰ σύνορα κατὰ Μάϊον 1886. Ἡ δευτέρα εἶνε περιπαθῆς μελωδία ἐπιγραφομένη *Ἡ τυφλὴ ἀρθρωπῶλις* καὶ ἀφιερῶμένη τῇ δεσποινίδι Ἀγγελικῇ Γιγλοπούλου, νῦν κυρίῃ Τριανταφυλλάκου. Οἱ στίχοι τῆς μελωδίας ταύτης εἶνε οἱ γνωστοί :

Ἀγοράσατέ μου τ' ἄνθη!
Τοῦ φωτός μὸν στερημένη κτλ.

οἵτινες τόσον ἐπιχαρίτως μετεφράσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ Ζηλακώστα ἐκ τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Βούλουερ *Με τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας*.

Ἀμφότερα αἱ συνθέσεις πωλοῦνται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βελοουδίου, ἡ μὲν πρώτη ἀντὶ μιᾶς ἢ δὲ δευτέρας ἀντὶ δύο δραχμῶν μόνον. Μουσικὴ ἔμπρός! . . ἔμπρός κλειδοκύμβαλα, καὶ σεῖς κύριοι γείτονες τῶν κλειδοκυμβάλων, ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν.

Οἱ συνομῶται.

ΗΧΩ ΤΟΥ ΠΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Όσον βραχέως και αν υπήρξεν η περίοδος των κατὰ τὰ σύνορα συμπλοκῶν, πολλά εἶσι καὶ ποικίλα ἐν τούτοις τὰ κατ' αὐτὰς συμβάντα ἀξιωματικῶν ἐπεισόδια. Παρητηρήθησαν διάφοροι μεμονωμένοι πράξεις ἐκτάκτου ἥρωϊσμοῦ, πολλὰ δραματικὰ γεγονότα καὶ ἄλλα ἱκανῶς δόσιν κωμικοῦ ἐνέχοντα, διότι εἰμαρταὶ αἱ δύο αὐταὶ ιδιότητες νὰ συνυπάρχωσιν ἀχώριστοι εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐν τῷ εὐρεῖ θεάτρῳ τοῦ κόσμου. Οἱ ἐπικρατούμενοι εἰς τὰς ἐστίαις των ὀπλίται διηγούνται μετ' ἀφελείας ἀρετὰ ταιαῦτα ἐπεισόδια, τὰ παρὰ πόδας δὲ δημοσιεύοντα ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτόπουτο πρερυθέντος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Γκριτσόβαλη, συλλέξαντος δὲ καὶ ἐξ ἄλλων σημείων ποικίλας καὶ λίαν ἐνδιαφερούσας πληροφορίες.

Ἐν πρώτοις ἡ δυσαναλογία τῶν ἀπωλειῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ ἡμετέρου, ἡ φανεῖσα ὑπερβολικὴ εἰς τινὰς δυσπίστους, εἶνε ἀληθεστάτη. Εἰς τρυφιδότης τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι τουρκικοῦ στρατοῦ ἔθετο οὗτος ὅτι ἐν τῷ στρατηγεῖῳ εἶχον σημειωθῆ ἐκτὸς μάχης 2500 ἄνδρες. Ἄλλως τε τοῦτο ἐπιστοποιεῖτο καταφανῶς καὶ ἐκ τοῦ ὑπερόγκου ἀριθμοῦ τῶν τουρκικῶν πτωμάτων τῶν κειμένων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἅτινα κατὰ διμυρίδας κατερχόμενοι οἱ Τούρκοι παρελάμβανον μετὰ τὴν ἀνακωχὴν καὶ ἀπεκόμιζον πρὸς ταφὴν, πολλὰ δὲ ἀπομείναντα τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνέδιδον ἀφόρητον δυσωδίαν. Εἰς τῶν ἡμετέρων ἀξιωματικῶν πορευθεὶς εἰς τὰς τουρκικὰς θέσεις κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνθηκολογήσεως παρετήρησε καὶ ἐμέτρησεν εἰκοσιεπτὰ πτώματα τούρκων ἐπὶ ἐνὸς μόνου ὄχυρώματος.

Ἡ δυσαναλογία αὕτη ἐξηγεῖται καὶ ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ μάχεσθαι τῶν Τούρκων, αἵτινες ἐφόρων εἰς ἀλλεπαλλήλους ἐπιθέσεις κατὰ φάλαγγα μαχόμενοι, προτείνοντες πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕνα βραχίονα καὶ ἀλαλάζοντες. Οἱ ἡμέτεροι ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως ὑπεδέχοντο αὐτούς δι' εὐστόχου καὶ φονικοῦ πυρός, καταστροφὴν προξενούντος εἰς τὰς πυκνὰς αὐτῶν τάξεις. Τὸ πυροβολικὸν μας ὁμοίως ἐπέφερε μεγάλην θραύσιν.

Ἀποδοτέα ἐπίσης ἡ δυσαναλογία καὶ εἰς τὴν κακὴν ποιότητα τῶν βλημάτων τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ μὴ ἐκρηγνυμένων καὶ εἰς τὴν ἀδεξιότητα τῶν σκοπευτῶν. Οἱ τούρκοι ἀξιωματικοὶ μετὰ τὸ ρεβόλβερ καὶ τὸ ξίφος ἀνὰ χεῖρας ἔτυπτον καὶ ἤκιζον τοὺς ὀπισθοχωροῦντας, ἀνηλεῶς δ' ἐφόνεον πάντα τρεπόμενον εἰς φυγὴν. Τόσος φόβος εἶχε καταλάβει πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν, ὥστε εἰς τινὰ ὄχυρώματα ἐπυροβόλουν χωρὶς νὰ σκοπεύσωσιν ἀνυψούντες τὸ ὄπλον διὰ τῶν δύο χεῖρῶν καὶ κρύπτοντες τὴν κεφαλὴν ὀπισθεν τοῦ ὄχυρώματος.

Τὰ θρυλούμενα περὶ τοῦ φόνου καὶ ἐνὸς Γερμανοῦ ἀξιωματικοῦ, ταγματάρχου μάλιστα τὸν βαθμὸν, εἶνε ἀληθῆστατα.

Ἀπὸ τῆς θέσεως ἐνθα εὐρίσκοντο τὰ ἡμέτερα τηλεβόλα διακρίνετο ὁ ρηθεὶς ξένος ἀξιωματικὸς ἰστάμενος παρὰ ἐχθρῶν τηλεβόλων καὶ τύπτων διὰ τῆς σπάθης του ἕνα τῶν πυροβολητῶν, ὡς ἀστοχοῦντα ἴσως. Ὁ διοικῶν τὰ ἡμέτερα πυροβόλα ἀξιωματικὸς διέταξε τὸν λοχίαν νὰ σκοπεύσῃ κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ σφαῖρα τόσον εὐστόχως ἐβλήθη,

ὥστε τὸν ἀνῆρπασε καὶ τὸν κατεκεράτισε. Τὴν ἐπαύριον ὁ ταγματάρχης κ. Δράκος μεταβὰς πρὸς συνομολόγησιν τῆς ἀνακωχῆς, ἔμαθε παρὰ τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο Γερμανὸς ταγματάρχης.

Τὸ ἐλληνικὸν πυροβολικὸν ἀληθῶς ἐθαυματουργήσεν. Οἱ ἐχθροὶ ἐθύμασαν τὸ εὐστοχον τῶν βολῶν του. Διεκρίθησαν πολλοὶ νεαροὶ ἀξιωματικοί. Τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Παππαναστάσην συνεχάρησαν καὶ αὐτὸς ὁ διοικῶν τὴν ἀπέναντι ἐχθρικήν θέσιν ἀνώτερος τούρκος ἀξιωματικὸς μετὰ τὴν ἀνακωχὴν καὶ διέταξε τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας νὰ τῷ φέρωσιν ὄπλα πρὸς τιμὴν του.

Εἰς τὰς προφυλακὰς τῶν ἐχθρῶν ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον Ἄλβανοὶ λαλοῦντες καὶ τὴν ἐλληνικήν. Τὴν προτεράϊαν τῆς μάχης δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ὕβριζον μεγαλοφῶνως εἰς πολλοὺς σταθμοὺς τὴν θρησκείαν μας, τὸν βασιλέα καὶ ὅ,τι ἄλλο, ἐπανελάμβανον δὲ τὰς ὕβρεις ὁσάκις ἐκόπασε τὸ πῦρ. Οἱ εὐζῶνοι ἀνταπέδιδον τὰ ἴσα ὕβριζοντες μεγαλοφῶνως τὸν Μωάμεθ, καὶ τὸν Σουλτάνον, καὶ πικρῶς χλευάζοντες αὐτούς.

Ἐπολέμησαν δὲ οἱ ρηθέντες Ἄλβανοὶ μετὰ πολλῆς ἀνδρείας. Ἐκ τῶν ἐν τῷ σταθμῷ Δρεπανίου 220 φρουρούντων οἱ διακόσιοι ἐφρονεῖθησαν, αὐτόθι δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐν ἀντίσημον τοῦ λόχου τῶν, ἀπομείναντες εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ 1ου λόχου τοῦ 9ου Εὐζωνικοῦ τάγματος Ἄλβανός ἦτο ὁ σταθμαρχὸς τῆς Μυλοῦνας Ἀχμέτ, ὁ προτιμήσας ἠρωϊκῶς νὰ κατῆ ἐντὸς τοῦ σταθμοῦ του, ἀλλ' ὄχι νὰ παραδοθῆ.

Εἰς στρατιώτης τούρκος ἔτρεφεν ἕν ἀρνίον, ὅτε δὲ οἱ συστρατιώται του ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καταλιπόντες τὸ ὄχυρῶμα ὑπερήσπιζον, ἔφυγε καὶ αὐτός. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον μεταμεληθεὶς ἐπέστρεψε μόνος διὰ νὰ παραλάβῃ τὸ ἀρνίον καὶ ἀρπάσας αὐτὸ ἐπ' ὤμων ὤρμησε νὰ φύγῃ. Μία σφαῖρα ὅμως τῶν ἡμετέρων τὸν ἔρριψεν ἄπνουν καὶ τὸ ἀρνίον συνελήφθη ὡς λάφυρον.

Ὁ ἐπιλοχίας Συδέας πλαικίος καὶ ἀτρόμητος στρατιώτης κατεδίωκε τούρκον ἀνθυπαπιστὴν κραυγάζων πρὸς αὐτόν: Στάσου νὰ σὲ πιᾶσω νὰ γείνω ἐγὼ ἀνθυπαπιστής! Ὁ τούρκος στραφεὶς ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ διὰ τοῦ ρεβόλβερ ἐπικνελημένως, τότε δὲ καὶ ὁ Συδέας σταθεὶς ἐσκόπευσε καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

Ὅτε ἐν μέρει τοῦ στρατοῦ μας εἰσελάσαν εἰς τὸ ὠθωμανικὸν ἐπλησίασε πρὸς τὸ Ἐλευθεροχώρι, εἰς ὑποδεκακτύπους ἐπὶ τὰ στρατιωτῶν προπορευόμενος εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν τι χωρίον, συνάξας δὲ τοὺς ὀλίγους αὐτοῦ κατοίκους τοὺς ἀνήγγειλεν ὅτι αὐτὸς εἰς τὸ ἐξῆς ἦτο ὁ φρούραρχος τοῦ χωρίου. Τὸ κατόρθωμά του ἀνήγγειλε καὶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τάγματος δι' ἐγγράφου του φέροντος ἐπικεφαλίδας: Ὁ ὑποδεκακτύπος φρούραρχος τοῦ χωρίου πρὸς τὸν ταγματάρχην κτλ.

Ὁ συλλαβὼν τοὺς ἐπὶ τὸ ὠθωμανοῦς αἰχμαλώτους ἀξιωματικὸς, ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τάγμα-

τός του μετὰ τὴν ἐξῆς σημειώσιν: «Λάβετε ἐξ Μανωλῆδες καὶ ἕνα Μανωλάκη». Ὁ Μανωλάκης ἦτο ὁ τούρκος ὑπαξιωματικὸς.

Ὁ γενναῖος ἀνθυπολοχαγὸς Δημητρακόπουλος ἔπεσε θῦμα τῆς φιλανθρωπίας του. Ἀποτρέψας ἕζωνον θέλοντα νὰ φονεύσῃ τούρκον τραυματίαν, ἐπλησίασεν ἐγγύτατα πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἠρώτα συμπαιθῶς περὶ τῆς καταστάσεώς του. Ὁ δόλιος ὠθωμανὸς ἐνῶ τῷ ἀπῆντα ἔσυρε τὴν σκηνδάλην καὶ ἐφόνευσεν τὸν σωτήρα του. Οἱ στρατιῶται ἐκμανεῖς γενόμενοι τὸν κατεκεράτισαν ἐν τῷ ἄμα.

Οἱ ἠρωϊκῶς πεσόντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Γκριτσόβαλη ἐτάφησαν εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν τῷ χωρίῳ Γκριτσόβαλη. Συνεπισούντο πάντες εἰς 15, κατετέθησαν δὲ ἀνὰ τρεῖς ἢ ἀνὰ τέσσαρες εἰς τὸν αὐτὸν τάφον. Ὁ Δημητρίσσης ἔφερε μόνον μίαν πληγὴν εἰς ἕνα τῶν μαστῶν, ἐνῶ ὁ ἀτυχὴς Κακλαμάνος ἦτο οἰκτρῶς παρκαμμορφωμένος, διότι ἡ σφαῖρα ἐκ τοῦ πλησίον βληθεῖσα εἶχε θραύσει τὴν κεφαλὴν του. Ἀμφότεροι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι μετὰ τοῦ Δημητρακόπουλου ἐτάφησαν εἰς ἕνα τάφον. Ἰδιαιτέρως ἐτάφη ὁ γενναῖος λοχίας τῶν εὐζῶνων Ἡρακλῆς Γιαταγάνης.

Π Ε Ρ Ι Π Ι Α Ρ Ο Ι

Ἡμέρα τῇ ἡμέρα τὸ θέρος προβαίνει καὶ ὁ φλογερὸς ἥλιος μεταβάλλει εἰς εὐρεῖαν κάμινον τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὁ ἰδρῶς ἐκκρίνεται ἀφθονώτερος ὁ πνεύμονες ἀναπνεύσει μετὰ κόπον τὸν θερμὸν καὶ πνιγρὸν ἀέρα.

Ποῦ θὰ ἐξέλθετε τὰς μετὰ μεσημβρίαν ὥρας νὰ περιπατήσητε, ὦ ἀγαθοὶ τῶν Ἀθηνῶν ἄστοι, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις διὰ ν' ἀναπνεύσητε ἀεὶ δροσερώτερον καὶ καθαρώτερον ἀνακουφίζοντα τὸ ἐκλελυμένον σῶμά σας;

Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συναγῆματος, τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο καὶ πνιγρὸν κούτιον, τὸ περικλεισμένον πανταχόθεν ὑπὸ τοίχων ὡς αὐλὴ εἰρατῆς, εἰς τὸν στενὸν ἐκεῖνον χώρον τὸν περιοριζόμενον ἔτι μᾶλλον ἐκ τῶν τραπέζιων τῶν κafenείων καὶ τῶν ἀμαζῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ περιφέρονται μετὰ βῆμα ρυθμικὸν ὡς αὐτόματα ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ θεσπῆραι καὶ ἀεργοὶ καὶ μαθηταὶ καὶ οἰκογένεια πολυμελεῖς ἀστῶν μετ' εὐσάρκους μητέρας καὶ μετ' ἰσχρὰς κόρας, ὅπου ἐπιφέρει ἰλιγγιον ἢ ἀτελεύτητος παρέλασις τῶν αὐτῶν μορφῶν, ὅπου ὁ συνθισμὸς εἶνε τοιοῦτος, ὥστε σχεδὸν ὀσφραίνεται τις καὶ τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς μαγειρικῆς, ἃς συνεπιφέρει μετ' ἐκυτῆς ἐκάστη οἰκογένεια.

Εἰς τὸ κονιορτώδες ἀλώνιον τῆς πλατείας τῆς Ὀμοιοῖας καταφύγιον τῶν τροφῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, τῶν στραγαλοπωλῶν καὶ τῶν παρεπιδημούντων Ἀνατολιτῶν, τῶν ἐξαπλούμενων νοχελῶς καὶ καταλαμβανόντων τὰ ὀλίγα ἐδώλια σχεδὸν ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας.

Εἰς τὸ ἀνώμαλον πεδῖον τῶν Στόλων, διακεκαυμένον, ἀπεριποίητον, διατηροῦν μόνον τὴν ἐξάισιον θέαν του, διότι αὕτη δὲν ἐξαρτᾶται ὑπὸ χειρὸς ἀνθρώπου νὰ καταστραφῆ, ἀποτῆγον ἀποτόμως εἰς τὰ κινδυνώδη ἐρείπια τοῦ νεοκροζῶου κήπου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ εἰς τὰς φρικτῶς χαλινούσας ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Πατησίων, ἀφόρητον ἐκ τῆς κόνεως τὸ θέρος ὅπου ἡ ὀλίγη σκιὰ καὶ ἡ προβληματικὴ ἀνάπαντα ἐντὸς τῶν πενιχρῶν κήπων παρέχεται μόνον ὑπὸ τῷ ἄ-

παραιτήτῳ ὄρω τῆς οὐχὶ εἰς ὄλους ἀρεστῆς ζυθοποιίας.

Δὲν ἀναφέρω τοὺς λοιποὺς περὶ τὴν πόλιν περιπάτους, ὡς ἀρετὰ μακρυνούς καὶ ἥμιστα ἐπαγωγούς. Ἀποκλείω ἐπίσης καὶ τὰ δύο Φάληρα καὶ τὴν Κηφισσίαν ὡς πολυδάπανα δὲν μνημονεῖω καὶ τῆς ἀποκέντρου πλατείας τῆς Ἐλευθερίας, γνωστῆς μόνον διὰ τὰς νυκτερινὰς καὶ οὐχὶ πάντοτε κοσμίουσ συναθροίσεις τῆς, καταλήγω δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης δὲν ἔχουσι κανένα ἀξίον λόγου θερινὸν περίπατον ἐντὸς ἢ τοῦλάχιστον πλησιέστατα τῆς πόλεως των, σκιερὸν καὶ δροσερὸν καταφύγιον, ἐξωραϊσμένον φιλοκάλως, συντηρούμενον εὐπρεπῶς, ὅπου καθεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ εὐρίσκη ἀνεξόδως ἀνεσίαν καὶ σκιαν καὶ δροσὸν καὶ καθαρὸν ἀέρα, ἐπὶ δαπάνῃ δὲ προχείρον ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν ἐξῆων καὶ ἀπαιτήσεων τῆς εὐζωίας.

Δὲν εὐρέθη καμμία κυβέρνησις, κανεὶς νομάρχης, κανεὶς δήμαρχος, κανὲν δημοτικὸν συμβούλιον, καμμία ἐπιτροπὴ ὑγιεινῆς νὰ φρονίσῃ ποτὲ περὶ τούτου. Κάτι ἐλέγθη ἄλλοτε πρὸ ἐτῶν περὶ κατασκευῆς ἐνὸς τοιοῦτου δημοτικοῦ παραδείσου ἐκεῖ παρὰ τοὺς Στόλους, ἀλλ' ἡ ἰδέα ἔμεινεν ἔκτοτε ἐν καταστάσει ἀπλοῦ σχεδίου καὶ ὁ Θεὸς μόνος, ὅστις εἶνε τὸ ἄπειρον, γινώσκει πόσαι εἶνε αἱ μυριάδες τῶν σχεδίων ὅσα ἐπῆλθον εἰς τὸν νοῦν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῶσιν.

Καὶ ὅμως τοιοῦτο καταφύγιον ὑπάρχει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὃ ἐκπλήξω δὲ πολλοὺς διὰ τὴν ἀνακάλυψίν μου λέγουσα ἅτι αὐτὸ εἶνε ὁ Βασιλικὸς Κήπος. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐκληρωθῶ καὶ ἐγὼ ὡς ἐπανκατάτις, ὡς συνωμότις ἐπιτιθεμένη, ὅπως εἶνε συρμὸς σήμερον, κατὰ τῶν βασιλικῶν προνομίων, φρονῶ ὅμως ὅτι ὁ εὐρύχωρος βασιλικὸς κήπος, εἰς τὸν ὁποῖον σήμερον περιέρχονται ὀλίγοι εὐζῶνοι κυριαρχικῶς ἐπιτηροῦντες τὰς εἰσερχόμενας εὐαριθμοὺς τιθῆνας, ὁ βασιλικὸς κήπος μετὰ τὰς λόγχας του, μετὰ τοὺς συσκίους δεινδρώνας του, μετὰ τὰ ἀφθονα ὕδατά του, ἢ μέρος τοῦλάχιστον αὐτοῦ ἠδύνατο φιλοτίμως χορηγούμενον καὶ καταλλήλως διαρρυθμιζόμενον νὰ παρέχῃ εἰς τὸν πληθυσμὸν τῆς πρωτευούσης τὴν μεγάλην αὐτὴν εὐεργεσίαν.

Ῥίπτω τὴν ἰδέαν ταύτην ἀπλῶς καὶ δὲν ἐπιμένω περισσύτερον εἰς τὴν διατύπωσίν της, διότι γνωρίζω ὅτι καὶ αὕτη θὰ ταφῆ εἰς τὸ ζοφερὸν χάσμα, ὅπου θάπτονται ὅλαι αἱ περὶ βελτιώσεως τῶν κακῶς κειμένων ἰδέαι καὶ ἐπιθυμίαι, ὁσάκις δὲν ἐκφέρονται ἀπὸ στόμα ἐπισημότερον, ἢ δὲν τὰς ὑποστηρίξῃ ἐνθέρμως ὕλικὸν συμφέρον. Τοιμηρότερον ὅμως δύναμαι νὰ προτείνω μίαν μεταρρυθμίσιν, ἥτις δὲν εἶνε δύσκολον νὰ πραγματοποιηθῆ ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ ὄργανοῦ, τὴν ἐξῆς: ν' ἀνοιχθῆ ἄλλη μία ἐξοδὸς εἰς τὸν εὐρύτατον περίβολον τοῦ κήπου εἴτε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σταδίου, εἴτε πρὸς τὸ μέρος τῆς Δειροστοιχίας, πρὸς μεγίστην εὐκολίαν τῶν φοιτῶντων ἐν τῷ κήπῳ φιλερήμων περιπατητῶν, διότι ὡς ἐκ τῆς μιᾶς καὶ μόνης ὑπαρχούσης σήμερον εἰσόδου, ὁ εἰσερχόμενος μετὰ μακρῶν περιπλάνησιν καὶ πολλοὺς ἐλιγμοὺς ἀναγκάζεται νὰ ἐπανέλθῃ θέλων καὶ μὴ θέλων πάλιν εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς, ἀπαράλλακτα ὡς ὁ κ. Δηλιγιάννης εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τοῦτο εἶνε ἥμιστα εὐχάριστον.

ἡ Μυησιᾶ

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Γ. Ε. Δημ. Πύργου. Ἐλήφθησαν καὶ ἐπέμψθησαν ταχυδρομικῶς τὰ αἰτηθέντα. — Π. Α. Λαύριον. Εὐρομέν ἄλλοθεν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν δημοσίευσον. ὡς βλέπετε. Εὐχαριστοῦμεν. — Γογ. Πειραιᾶ Tirés par les cheveux. — Α. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Σὰς ἀπαντήσαμεν ταχυδρομικῶς. — Ἰω. Κωτ... Ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν εἰς ἄκρον. — Μοχθηρῶ. Λάρισσαν. Δὲν ἀρμόζει οὐδ' ἀνήκει εἰς ἡμᾶς, νὰ βαθμολογήσωμεν τὴν διαγωγὴν ἐκάστου. Περιωρίσθημεν μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν εἰκόνων τῶν φονευθέντων καὶ τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις πληγωμένων ἀξιωματικῶν. Ἐμεριμνήσαμεν ἤδη καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τραυματιῶν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων σχετικῶν καὶ ἐνδιαφερόντων, ἀλλ' ἀπαντήσαμεν ἀνυπερβλήτους δυσκολίας ἕνεκα τῆς ἰλλείψεως τῶν μέσων. — Α. Κ. Χ. Σύρον. Τὸ δῶρον φαίνεται τῷ ὄντι ἐξάρτεον· σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ ὁσάκις περιπίπτουν εἰς χεῖράς σας τοιαῦτα, νὰ μᾶς ἐνθυμῆσθε. — Μiltis. Ναύπλιον. Στίχους γαλλικοὺς!... Allons donc! — Πηγμάλιονι. Ποῦ νὰ προφθίσωμεν, σίλτατε! — Ε. Ρ. Ὁδυσσό. Σὰς ἀποστέλλονται τὰ αἰτηθέντα. Τὸ ἐν εἶνε ὄλιγον ἐφαρμόζον διότι ἐξηγητήθησαν ὁλοσχερῶς τὰ φύλλα τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ.

Πλήρης σειρά τῶν φύλλων τῆς Α' ἑξαμηνίας

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

ἀποτελοῦσα τόμον ὀγκώδη πωλεῖται εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 7. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δραχ. 8 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ δραχ. 10.

Τὰ ὀλίγα ἀπομείναντα παλαιὰ φύλλα

ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

Τιμῶνται λεπτὰ 30 ἕκαστον.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ἘΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΑΡΙΘ. 32

ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῳ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

(BIBLIOTHÈQUE D'ABONNEMENT)

ἐκ μυθιστορημάτων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ γερμανικῶν 2,500 τόμων περίπου, παρεχομένων πρὸς ἀνάγνωσιν ἐπὶ μικρᾷ τιμῇ κατὰ μῆνα.

Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τῶν νεωτέρων γαλλικῶν μυθιστορημάτων.

Ἐντύπος κατάλογος ὅλων τῶν συγγραμμάτων τούτων δίδεται εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

ἼΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΤΑΡΙ

ΟΙΝΟΙ

I. Ζ Η Σ Ι Μ Α

Παρὰ τοὺς ἀγίους Θεοδώρους, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου, κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κωνοφάου, εὐρίσκονται οἶνοι **Κεφαλληνίας**, γνησιώτατοι καὶ γευστικώτατοι, λευκοὶ καὶ μέλανες, πωλούμενοι λιχνικῶς, καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς. Πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ βροσῶλια Κεφαλληνίας τὰ ἐκλεκτότατα καὶ βραβευθέντα εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις· καὶ ὕψος ἀρίστης ποιότητος πεπαλαιωμένων.

ΟΙ ΖΗΤΗΣΑΝΤΕΣ ν' ἀγοράσωσι τὸ πωλούμενον **Coupe** παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἀπὸ τῆς 11 1/2 - 12 π. μ. ἢ ἀπὸ τῆς 4 - 5 μ. μ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

Θ. ΞΕΝΑΚΗ

Παρὰ τῆ Πλατεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν αὐτῷ ἐγγράφονται συνδρομητὰς εἰς πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ. Πωλοῦνται κατὰ φύλλα αἱ ἐγγριτότεραι γαλλικαὶ ἐφημερίδες δηλαδὴ *Temps, Journal des Débats, Voltaire* κτλ., ἐκ δὲ τῶν ἰταλικῶν τὸ *Secolo*. Πωλοῦνται ἐπίσης κατὰ φύλλα τὰ γαλλικὰ περιοδικὰ *Univers Illustré, Paris Illustré, République Illustrée* κτλ. ὡς καὶ τὸ ἰταλικὸν *Emporio Pittoresco*. Εὐρίσκεται αὐτόθι πλουσία συλλογὴ σχεδίων γυναικείων ἐργοχειρῶν, καὶ ἐφημερίδες τοῦ συρμού διὰ τὰς κυρίας, βραβυτικὰ καταστήματα κλπ.

Ἐνοικιάζονται μυθιστορήματα Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΜΠΑΝΟΣ

Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 3 παρὰ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ

Τὴν ἀνεγνωρισμένην ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Παμπάνου καὶ τὴν πληρεστάτην εὐδοκίμησιν αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς ἐργασίας τῆς τέχνης του μαρτυρεῖ ἡ πολυπληθὴς αὐτοῦ πελατεία.

ἸΠΑΓΩΓΑ!

Τὸ θέρος ἤρχισε καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς δρόσου καὶ τῶν ἀναψυκτικῶν. Ὡς τοιαῦτα δὲ ἰδιαιτέρως συνιστῶνται, μετὰ μεγάλης τέχνης κατασκευαζόμενα τὰ **παγωτὰ** τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου διακρινομένου πάντοτε καλλίστου Ζαχαροπλαστείου τοῦ κ.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΙΕΤΡΙΤΣΗ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΑΥΚΟΒΥΣΣΙΣ

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αὐξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτοκομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνόν καὶ ἄδουλον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΓΑΛΑ ΛΓΕΛΑΔΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὁ θέλων νὰ πίνῃ θερμὸν ἀκόμη ἐκ τοῦ μαστοῦ τῆς ἀγελάδος θρεπτικώτατον καὶ ὑγιεινότερον ἀγελαδινὸν γάλα, δύναται νὰ εὕρῃ αὐτὸ καθ' οἶκον δὴποτε ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἀρτισύστατον ἀντικρὺ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Τὸ Γαλακτοκομεῖον τοῦτο ἀναδέχεται ἐπίσης νὰ διανέμῃ καὶ κατ' οἶκον εἰς τὰς βουλομένης οἰκογενείας γάλα γνησιώτατον καὶ πρόσφατον ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν καὶ ἑσπέραν.